

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 4C/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711211500
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Daxner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2018:1711211500.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok so sídlom v Pezinku sudkyňou JUDr. Ingrid Daxner v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, zast.: JUDr. Ján Mišura, advokát, so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, proti žalovaným: v 1. rade: I. N., T.. XX.X.XXXX, H. G. XXXX/XX, V. C. S., štátny občan SR, v 2. rade: N. W., T.. XX.XX.XXXX, H. H. X, H., štátny občan SR, o zaplatenie 60 071,77 eur s prísl. a čiastočnom späťvzatí žaloby, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 52 781,78 eur zastavuje a v tejto časti priznáva žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania, o ktorej výške nároku rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd žalobu o zaplatenie 7 289,99 eur s príslušenstvom zamietá.

Súd priznáva žalovaným v 1. a 2. rade vo veci samej plný nárok na náhradu trov konania, o ktorej výške nároku rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 19.8.2011, doručenu súdu dňa 22.8.2011, v znení ostatnej zmeny žaloby, pripustenej uznesením č.k.: 4C/72/2013-503 zo dňa 29.7.2016 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 118.643,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 8.897,- eur od 8.1.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 54.090,60 eur od 22.3.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10.818,12 eur od 24.3.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.350,- eur od 20.8.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 880,10 eur od 7.3.2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 41.107,72 eur od 30.10.2015 do zaplatenia a úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.500,- eur od 1.7.2016 do zaplatenia.

2. Pôvodne podanú žalobu /o zaplatenie 75 155,75 eur s prísl./ skutkovo odôvodnil tvrdením, že žalovaný v 1. rade je držiteľom osobného motorového vozidla Hyundai Lantra, EČV: G.-XXX H., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Žalovaný v 2. rade bol vodičom tohto vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Dňa 5.7.2008 vodič zavinil predmetným vozidlom dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej vznikla ujma na zdraví poškodenému I. R.. Škoda bola poškodenému nahradená v rozsahu a výške podľa § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka. V čase dopravnej nehody nebolo vozidlo povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z toho dôvodu vznikla žalobcovi v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z.z. povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie celkovo vo výške 75 155,72 eur, ktorú plnil nasledovne: sumu 8 897,- eur dňa 29.10.2010; sumu 54 090,60 eur dňa 10.2.2011, sumu 10 818,12 eur dňa 21.2.2011 a sumu 1 350,-eur dňa 4.5.2011. Vyplatením náhrady škody poškodenému naňho prešlo právo poškodeného vymáhať vyplatenú náhradu voči zodpovedným subjektom, žalovaným v 1. a 2. rade podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., s použ. § 524 Občianskeho zákonníka /zákonná cesia/.

Toto právo si voči nim uplatnil listami zo dňa 7.12.2010, 21.2.2011 a 23.2.2011. Žalovaní pohľadávku neuhradili. Žalovaný v 1. rade, ako prevádzateľ motorového vozidla, podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Žalovaný v 2. rade zodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako vodič motorového vozidla. K súbežnej zodpovednosti prevádzateľa a vodiča poukázal na judikát R 29/1979. Úroky z omeškania si uplatňuje od 20.8.2011 dňa nasledujúceho po vyhotovení návrhu na začatie konania.

3. Žalovaný v 2. rade sa v konaní bránil námietkou nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie argumentujúc, že ust. §-u 24 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z. zužuje priestor pre žalobcu na náhradu škody v tomto konkrétnom prípade len na osobu, ktorá zodpovedá za náhradu škody ako prevádzateľ motorového vozidla, teda na žalovaného v 1. rade v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca si plnil povinnosť podľa § 24 ods. 2 písm. b/ cit. zákona poskytnúť náhradu škody za osobu bez poistenia zodpovednosti za škodu, ktorou osobou, ako držiteľ motorového vozidla, bol žalovaný v 1. rade a preto mu patrí regresný nárok podľa § 24 ods. 7 cit. zákona voči tejto osobe, preto náhradu nemožno žiadať od žalovaného v 2. rade, napriek tomu, že nehodu zaviniel, nebol však vlastníkom ani prevádzkovateľom motorového vozidla, pri ktorého prevádzke došlo k dopravnej nehode - škodovej udalosti. V deň dopravnej nehody 5.7.2008 žalovaný v 1. rade požiadal žalovaného v 2. rade, aby viedol predmetné vozidlo a počas jazdy aj pri dopravnej nehode sedel vo vozidle na mieste spolujazdca, z čoho vyplýva záver, že použil motorové vozidlo s výslovným súhlasom žalovaného v 1. rade, preto nemôže ísť o prípad spoločnej zodpovednosti v zmysle § 430 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka. Ďalej má za to, že nezavinil vznik ujmy na zdraví poškodeného sám. V noci zo dňa 4.7.2008 na 5.7.2008, kedy došlo k dopravnej nehode, obaja žalovaní a poškodený I. R. G. G. M. J., U. R. Z. W. S. boli prítomní na diskotéke v klube Wigvam v Ivanke pri Dunaji, všetci menovaní pili alkoholické nápoje a asi o 1:00 hod dňa 5.7.2008 opúšťali klub. U. R. spolu s bratom, poškodeným I. R., požiadali žalovaných v 1. a 2. rade o odvoz do Zálesia. Všetci, teda aj poškodený, pri tom vedeli, že vodič /žalovaný v 2. rade/ pil alkoholické nápoje a že nie je spôsobilý viesť motorové vozidlo a napriek tejto skutočnosti nastúpili do vozidla. Poškodený tak porušil prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka nastúpením do vozidla s vedomím, že vodič požil alkoholické nápoje a teda jeho vodičské schopnosti sú výrazne ovplyvnené. Napriek tomu, že sa vo vozidle nachádzalo už 5 osôb, do vozidla nastúpil ako šiesta osoba, čím prekročil maximálne povolený počet osôb vo vozidle a porušil tým aj ust. § 43 ods. 1 zákona č. 315/1996 o premávke na pozemných komunikáciách. Taktiež poškodený v čase dopravnej nehody nebol pripútaný. Zodpovednosť žalovaného v 2. rade teda nie je daná v rozsahu, v akom poškodený sám svojím protiprávnym konaním sa podieľal na vzniku škody. Tu žalovaný v 2. rade poukázal na doterajšiu rozhodovaciu súdnu prax. Má za to, že žalobca bez náležitého zistenia zavinenia a zodpovednosti vyplatil poškodenému ním uvedené sumy, preto nie je oprávnený žiadať zaplatenie celej sumy. S poukazom na uvedené nemá nárok ani na vyčíslené úroky z omeškania a trovy. Žalovaný v 2. rade sa pokúšal vec riešiť so žalobcom mimosúdne, bezúspešne.

4. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe písomne nevyjadril.

5. Písomným podaním zo dňa 6.3.2014 žalobca rozšíril žalobu o sumu 880,10 eur s prísl., ktorú vyplatil z garančného fondu dňa 15.10.2013 a písomným podaním zo dňa 29.10.2015 rozšíril žalobu o sumu 38 877,60 eur s prísl., ktorú vyplatil z garančného fondu dňa 22.5.2015, pozostávajúcu zo sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 27 324,23 eur, úrokov z omeškania vo výške 8 728,36 eur a bolestného vo výške 2 825,01 eur a o sumu 2 230,12 eur, vyplatených dňa 2.6.2015 ako náklady za vedenie súdneho sporu v konaní pred Okresným súdom Bratislava II. sp. zn. 52C 135/2010. Na výzvu súdu žalobca špecifikoval jednotlivé plnenia vyplatené z poistného garančného fondu takto:

- sumu 8 847,- eur dňa 29.10.2010 /bolestné/ a sumu 50,- eur /poplatok za vyhotovenie posudku o bolestnom znalcovi MUDr. Papšovi/ poškodenému I. R.
- sumu 54 090,60 eur dňa 10.2.2011 /sťaženie spoločenského uplatnenia/ poškodenému I. R.
- sumu 10 818,12 eur dňa 21.2.2011 /sťaženie spoločenského uplatnenia/ poškodenému I. R.
- sumu 1 350 eur dňa 4.5.2011 na účet Okresného súdu Bratislava II. na základe uznesenia č.k.: 52C 135/2010-92 zo dňa 13.4.2011, ako preddavok na trovy znaleckého dokazovania
- sumu 880,10 eur dňa 15.10.2013 regres zdravotnej poisťovne /náhrada nákladov zdravotnej starostlivosti, poskytnutej poškodenému za obdobie 7.7.2010 - 2.4.2012/
- sumu 38 877,60 eur dňa 22.5.2015 vyplatenú na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II. č.k.: 52C 135/2010-205 zo dňa 21.12.2012, pozostávajúcu z: 2 825,01 eur bolestného; 27 324,23 eur sťaženie spoločenského uplatnenia vrátane zvýšenia náhrady; 8 728,36 eur úrokov z omeškania z bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia

- sumu 2 230,12 eur dňa 2.6.2015 náklady súdneho konania na Okresnom súde Bratislava II. sp. zn. 52C 135/2010 /suma 2 049,83 eur ako súdny poplatok, nakoľko poškodený, ako navrhovateľ súdneho konania, bol od poplatku oslobodený a suma 180,29 eur trovy konania štátu/.

6. Písomným podaním zo dňa 30.6.2016 žalobca rozšíril žalobu o sumu 1 500,- eur s prísl., ktorú vyplatil z garančného fondu na účet Okresného súdu Bratislava II. dňa 28.4.2016 na základe uznesenia č.k.: 52C 135/2010-308 zo dňa 13.4.2011, ako náklady na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku.

7. Ani k zmenám žaloby sa žalovaný v 1. rade písomne nevyjadril.

8. Písomným podaním zo dňa 30.6.2016 vzal žalobca za konania späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 58 571,77 eur, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 8 897,- eur od 5.7.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 49 674,77 eur od 5.7.2016 do zaplatenia s odôvodnením, že žalovaná suma bola dňa 4.7.2016 čiastočne uhradená sumou 58 571,77 eur. Z pripojeného dokladu vyplývalo, že úhradu vykonal žalovaný v 2. rade dňa 4.7.2016.

9. S čiastočným späťvzatím žaloby vyjadril súhlas do zápisnice súdu o pojednávaní zo dňa 14.3.2017 žalovaný v 1. rade a zo dňa 10.1.2017 žalovaný v 2. rade.

10. Po vykonanom dokazovaní oboznámením listinných dôkazov žalobcu, pripojených k žalobe a následne k jednotlivým zmenám žaloby, spisom poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, výsluchom strán sporu, svedkov: I. R., W. Ď. Q. K., právoplatným rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 3T 81/2013 zo dňa 29.5.2013 a čiastočne právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. č.k.: 52C 135/2010-205 zo dňa 21.12.2012, súd rozsudkom zo dňa 13.4.2017 pod č.: 4C 72/2013-563 vo veci rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 58 571,77 eur, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 8 897,- eur od 5.7.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 49 674,77 eur od 5.7.2016 do zaplatenia, zastavil a v tejto časti priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, žalovaným v 1. a 2. rade uložil solidárnu povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14 169,60 eur a úroky z omeškania: zo sumy 8 847,- eur vo výške 9% ročne od 8.1.2011 do 4.7.2016, zo sumy 54 090,60 eur vo výške 9% ročne od 22.3.2011 do 4.7.2016, zo sumy 4 365,83 eur vo výške 5% ročne od 5.7.2016 do zaplatenia, zo sumy 10 818,12 eur vo výške 9% ročne od 24.3.2011 do zaplatenia, zo sumy 11,28 eur vo výške 5,05% ročne od 28.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 30 149,24 eur vo výške 5,05% ročne od 3.12.2015 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalobu vo zvyšku zamietol a vo veci samej priznal žalovaným v 1. a 2. rade nárok na pomernú časť náhrady trov konania. Súčasne žalovaným uložil solidárnu povinnosť zaplatenia súdneho poplatku vo výške 850,- eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

11. Hmotnoprávne vec posúdil podľa § 1 ods. 2, § 420 ods. 1,3, § 427 ods. 1,2, § 428, § 438 ods. 1,2, § 439, § 441, § 444, § 449 ods. 1,3, § 517 ods. 1,2, § 563 Obč. zákonníka, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1,2,3, § 20 ods. 2 písm. a/, § 24 ods. 2 písm. b/, ods. 7 veta prvá, § 24a ods. 4 veta prvá a procesnoprávne podľa § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 veta prvá, § 193, § 228 ods. 1 C.s.p, ako aj čl. I. C.s.p. /R 3/1984, rozsudok NS SSR sp. zn. Cz 101/77 zo dňa 27.9.1977, rozsudok NS ČR sp. zn. 25 Cdo 3738/2007, rozsudok NS SR sp. zn. 25 Cdo 2451/2007 zo dňa 30.9.2009, rozsudok NS ČR sp. zn. 25 Cdo 562/1999, uznesenie NS ČR sp. zn. 25 Cdo 599/2006, rozsudok NS ČR sp. zn. 25 Cdo 91/2010, R 27/1977/ .

12. Na základe vykonaného dokazovania postupom, predpísaným Občianskym súdnym poriadkom, účinným do 30.6.2016 a Civilným sporovým poriadkom účinným od 1.7.2016, mal súd za preukázané splnenie zákonných predpokladov z vôle žalobcu označených v spore oboch žalovaných, pre vznik jeho nároku na regresnú náhradu, ktorá žalobcovi vznikla výplatom náhradného poistného plnenia v zmysle osobitného zákona, v rámci poistnej udalosti - dopravnej nehody dňa 5.7.2008, zavinennej porušením právnej povinnosti, uloženej mu osobitným predpisom žalovaným v 1. rade /prevádzateľom vozidla, ktorým bola spôsobená škoda - neuzatvorením zmluvy o povinnom zmluvnom poistení v čase dopravnej nehody/ a porušením právnej povinnosti žalovaným v 2. rade /vodičom vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, spočívajúcim v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, uvedeným v rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 3T 81/2013 zo dňa 29.5.2013, právoplatnom dňa 29.5.2013, ktorým bol žalovaný v 2. rade uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a/ Tr. /; preukázania existencie škody na zdraví /bolestného vo výške 11 672,01 eur /970 bodov x 13,37 eur - 10% spoluúčasť poškodeného/, sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 61 488,63 eur/5110 bodov x 13,37 eur - 10% spoluúčasť poškodeného/ + 30 744,32 eur mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, ako bola ustálená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II., žalovanými v 1. a 2. rade v tomto konaní nesporovaná a vecných nákladov na liečenie /zdravotnú starostlivosť/ vo výške 21 284,84 eur /čl. 321 spisu/; zákonného predpokladu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaným v 2. rade /vodičom/ a škodou na strane žalobcu, t.j. vzťah príčiny a následku, právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Pezinok sp. zn. 3T 81/2013 zo dňa 29.5.2013, ktorým bol súd viazaný v tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal,

v tom, že konaním žalovaného v 2. rade /inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť, uloženú mu ust. § 4 ods. 3 písm. b/ a § 15 ods. 1 Zák. NR SR č. 315/1996 Z. z. o cestnej premávke/, v rozpore s objektívnym právom, vznikla poškodenému škoda. V tomto smere sa súd vysporiadal s obranou žalovaného v 2. rade, spočívajúcou v tvrdení, že jednou z príčin vzniku škody bolo: nasadenie poškodeného do predmetného vozidla s vedomím, že vodič /žalovaný v 2. rade/ pred jazdou požíval alkoholické nápoje/, nepripútanie sa bezpečnostným pásom vo vozidle v čase jazdy, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu tak, že túto obranu vyhodnotil ako dôvodnú v tomto konaní čiastočne v tom, že vykonaným dokazovaním /výsluchom svedkov: samotného poškodeného a svedka K./, mal za preukázané, vzhľadom na okolnosti, predchádzajúce nasadeniu poškodeného do vozidla žalovaného v 1. rade, že poškodený mal vedomosť o tom, že žalovaný v 2. rade požíval bezprostredne pred jazdou alkoholické nápoje a napriek tejto skutočnosti, podceniac skutočnosť, že vodičské schopnosti žalovaného v 2. rade mohli byť a zrejme aj boli významným spôsobom ovplyvnené a z toho vyplývajúce potenciálne riziko, do vozidla nastúpil, navyiac, ak počas jazdy osoby, prítomné vo vozidle, vrátane poškodeného, zaregistrovali riskantnú jazdu vodiča a napriek tomu v jazde pokračovali, sa poškodený podieľal na vzniku škody prinajmenšom v rozsahu ďalších 30%. Mieru spolu zavinenia škody poškodeným následkom nepoužitia bezpečnostného pásu, vyhodnotil už Okresný súd Bratislava II. /podielom 10%/. Skutočnosť, že poškodený bol šiestou osobou vo vozidle, podľa názoru súdu nebola v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Vzhľadom na konštrukciu právnej úpravy prečinu ublíženia na zdraví /podľa § § 157 ods. 1,2 písm. a/ Tr. zákona, je tento trestným činom z nedbanlivosti /vedomá nedbanlivosť v zmysle § 16 písm. a/ Tr. zák., ktorú právnu domnienku žalovaný v 2. rade v tomto konaní nevyvrátil. Objektívna zodpovednosť žalovaného v 2. rade, ako prevádzkovateľa vozidla, ktorým bola škoda poškodenému spôsobená, vyplývala z cit. ust. § 427 ods. 1,2 Obč. zákonníka. Žalobcom bolo preukázané plnenie poškodenému, poukazom spracovateľovi poisťovnej udalosti, ktorý priamo plnil poškodenému, jeho nárokov v zmysle cit. ust. Zákona NR SR č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v spojení s cit. ust. Obč. zákonníka a to: bolesťné, ktoré plnil dňa 29.9.2010 vo výške 8 847,- eur, dňa 22.5.2015 vo výške 2 825,01 eur; sťaženie spoločenského uplatnenia a jeho mimoriadne zvýšenie dňa 10.2.2011 vo výške 54 090,60 eur, dňa 21.2.2011 vo výške 10 818,12 eur a dňa 22.5.2015 vo výške 27 324,23 eur; náhradu nákladov liečenia /náklady zdravotnej starostlivosti dňa 15.10.2013 vo výške 11,28 eur /ide o rozdiel medzi žalobcom poukázanou sumou náhradného poisťového plnenia vo výške 880,10 eur a Okresným súdom Pezinok právoplatne priznanou Všeobecnej zdravotnej poisťovni sumou 21 273,56 eur. Celková suma náhradného poisťového, vyplatená žalobcom z poisťového garančného fondu v rozsahu nárokov, taxatívne vymedzených v ust. § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona NR SR č. 381/2001 Z.z., v súvislosti s ktorými prichádzal do úvahy nárok žalobcu na ich náhradu voči žalovaným, bola suma 103 916,24 eur. Po vyhodnotení podielu spoluzodpovednosti aj poškodeného za vznik škody v rozsahu 30 %, súd potom túto sumu krátil o sumu 31 174,87 eur. Náhrada vyplateného poisťového plnenia čo do výšky istiny tak bola dôvodná, zákonná a majúca oporu vo vykonanom dokazovaní, vo výške 72 741,37 eur, resp. v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby vo výške istiny 58 571,77 eur, vo výške 14 169,60 eur, na zaplatenie ktorej súd žalovaných solidárne zaviazal a vo zvyšku o zaplatenie istiny žalobu ako nedôvodnú, nemajúcu oporu v prísl. právnych predpisoch, ani vykonanom dokazovaní, zamietol, vysloviac názor, že nároky žalobcu na náhradu nákladov, vynaložených spracovateľom poisťovnej udalosti na lekárske posudky, na náhradu nákladov, vynaložených žalobcom, ako stranou sporu v konaní pred Okresným súdom Bratislava II. /preddavok na odmenu znalca, trovy štátu, súdny poplatok, vrátane ich príslušenstva/, rovnako ani nárok na náhradu vyplatených úrokov z omeškania, nie sú nárokmi v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona NR SR č. 381/2001 Z.z., vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a ani nárokmi samotného poškodeného voči škodcom /žalovaným v 1. a 2. rade/, nakoľko tu absentuje jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu - priama a bezprostredná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním žalovaných v 1. a 2. rade. Navyiac, pokiaľ išlo o nárok ohľadom vyplatených úrokov z omeškania /suma 8 728,36 eur s prísl./, už Okresný súd Bratislava II. konštatoval, že žalobca neposkytol poškodenému náhradné poisťové plnenie v zákonnej lehote v zmysle § 24a ods. 4 veta prvá Zák. NR SR č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého bol povinný poskytnúť poškodenému náhradné poisťové plnenie, alebo poskytnúť písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil náhradné poisťové plnenie, do dvoch mesiacov odo dňa uplatnenia nároku na náhradné poisťové plnenie, pričom poškodený si tento nárok uplatnil už dňa 19.10.2009, teda sám žalobca si svoju zákonnú povinnosť nesplnil a nie je dôvod jemu takto vzniknuté náklady mu priznať na ťarchu žalovaných v 1. a 2. rade. K delenej zodpovednosti žalovaných v 1. a 2. rade súd nevzhladol žiaden zákonný dôvod. V časti o zaplatení príslušenstva za odôvodnený nárok súd na základe vykonaného dokazovania v súlade s obranou žalovaného v 2. rade uznal nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania iba v

rozsahu a výške: 9% ročne zo sumy 8 847,- eur od 8.1.2011 do 4.7.2016 teda odo dňa, nasledujúceho po uplynutí dodatočne veriteľom poskytnutej lehoty na plnenie v písomnej kvalifikovanej výzve veriteľa na plnenie zo dňa 7.12.2010 do dňa, predchádzajúceho splneniu dlhu /žalovaným v 2. rade uhradená dňa 5.7.2016/, 9% ročne zo sumy 54 090,60 eur od 22.3.2011 do 4.7.2016 a 5% ročne zo sumy 4 365,83 eur od 5.7.2016 do zaplatenia, teda odo dňa, nasledujúceho po uplynutí dodatočne veriteľom poskytnutej lehoty na plnenie sumy 54 090,60 eur v písomnej kvalifikovanej výzve veriteľa na plnenie zo dňa 21.2.2011, pričom časť z tejto sumy /49 724,77 eur/ bola žalovaným v 2. rade uhradená dňa 5.7.2016, 9% ročne zo sumy 10 818,12 eur od 24.3.2011 do zaplatenia, teda odo dňa, nasledujúceho po uplynutí dodatočne veriteľom poskytnutej lehoty na plnenie v písomnej kvalifikovanej výzve veriteľa na plnenie zo dňa 23.2.2011, 5,05% ročne zo sumy 11,28 eur od 28.10.2014 do zaplatenia, teda odo dňa, nasledujúceho po dni doručenia zmeny žaloby žalovaným o sumu pôvodne žalovanú vo výške 880,10 eur, 5,05% ročne zo sumy 30 149,24 eur od 3.12.2015 do zaplatenia, teda odo dňa, nasledujúceho po dni doručenia zmeny žaloby žalovaným o sumu pôvodne žalovanú vo výške 41 107,22 eur /doplátenia bolestného, SSÚ a úrokov z omeškania/ a vo zvyšku žalobu v časti príslušenstva ako nedôvodnú, nemajúcu oporu v zákone ani vo vykonanom dokazovaní, zamietol.

13. Proti tomuto rozsudku podal dňa 29.5.2017 odvolanie žalobca v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, namietajúc, že súd mu priznal v časti nároku na náhradu liečebných nákladov /regres zdravotnej poisťovne/ iba sumu 11,28 eur, ako rozdiel medzi žalobcom z garančného fondu poukázanou sumou náhradného poistného plnenia vo výške 880,10 eur a súdom priznanou sumou Všeobecnej zdravotnej poisťovni vo výške 21 273,56 eur s tým, že z tejto sumy nákladov zdravotnej poisťovne spracovateľ poistnej udalosti Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. odpočítal sumu 1 466,84 eur /40% za spoluzavinenie poškodeného/ a sumu 19 818,- eur /premlčanú časť nároku/. V rámci adhézneho konania v trestnom konaní bol žalovaný v 2. rade zaviazaný zaplatiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni sumu vo výške 21 273,56 eur. Túto povinnosť, v rozsahu sumy 880,10 eur, ako je uvedené vyššie, splnil žalobca z titulu zákonnej povinnosti plniť za poisteného podľa § 24 ods. 2 písm. c/ v spojení s § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. v platnom znení, resp. v prípade nepoisteného vozidla išlo o nárok zdravotnej poisťovne na plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. a/ až g/ tohto zákona proti žalobcovi za rovnakých podmienok, ako by ho mohla uplatniť voči určitej poisťovni podľa § 24 ods. 3 tohto zákona, čím je zabezpečené, že zdravotná poisťovňa poškodeného dostane plnenie i vtedy, keď vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda v rozpore so zákonom nebude poistené a keď reálne hrozí, že od škodcu z rôznych dôvodov nebude jej regresné právo uspokojené. teda nebol dôvod, aby súd v tomto konaní žalobcovi priznal iba sumu 11,28 eur. Nenamietal súdom ustálenú mieru spoluzodpovednosti poškodeného vo výške 30% a krátenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, avšak podľa jeho názoru nie je v prípade regresu zdravotnej poisťovne dôvod odkazovať na rozdiel medzi žalobcom poukázanou sumou náhradného poistného plnenia vo výške 880,10 eur a v trestnom /adhéznom/ konaní na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 3T 81/2013 priznanou sumou Všeobecnej zdravotnej poisťovni a takisto nie je dôvod ponížovať už poníženú o 40% výplatu zdravotnej poisťovni o ďalších 30%. V rámci odvolacieho žalobného petitu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť čo do tretieho výroku tak, že žalovaným v 1. a 2. rade bude uložená solidárna povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 15 041,80 eur a tam špecifikované príslušenstvo /úroky z omeškania/.

14. V štádiu odvolacieho konania žalobca dňa 1.2.2018 doručil súdu písomné podanie zo dňa 30.1.2018, v ktorom uviedol, že po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie mu 26.5.2017 bola uhradená suma vo výške 52 781,78 eur, ktorá predstavuje úhradu povinnosti, uloženej súdnym rozhodnutím. Odvolací žalobný petit, po zohľadnení platby 52 781,78 eur teda mení tak, že sa domáha zaplatenia sumy 880,10 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 28.4.2014 do zaplatenia.

15. O odvolaní žalobcu proti tomuto rozsudku rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k: 5 Co 89/2018 zo dňa 27.4.2018 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol len toľko, že napadnuté rozhodnutie nie je možné preskúmať v časti výroku, ktorým súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úroky z omeškania zo sumy 11,28 eur vo výške 5,05% ročne od 28.10.2014 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že súd prvej inštancie v rámci svojho rozhodnutia neuviedol postup a ani dôvody, ako dospel k predmetnej sume, ktorú zaviazal žalovaných zaplatiť. Súdu prvej inštancie, po zrušení jeho rozsudku v zamietajúcej časti a výroku o náhrade trov konania, odvolací súd uložil v ďalšom konaní opätovne vec prejednať a vyrovnať sa s odvolacím súdom namietaným nedostatkom. V rámci svojho rozhodnutia sa tiež vyrovnal s podaním žalobcu, doručeným súdu dňa 1.2.2018 /čl. 601 spisu/.

16. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, úč. od 1.7.2016, /ďalej len C.s.p./, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

17. V súlade s pokynom odvolacieho súdu vo vzťahu k podaniu žalobcu zo dňa 30.1.2018, súd prvej inštancie /ďalej len „súd“/ vyzval žalobcu, či a v akom rozsahu trvá na podanej žalobe. V podaní, doručenom súdu dňa 14.8.2018, žalobca uviedol, že berie žalobu v časti zaplatenej sumy 52 781,78 eur späť a v spojení s ostatným podaním zo dňa 24.9.2018 žiadal žalovaných v 1. a 2. rade solidárne zaviazat' na zaplatenie sumy 7.289,99 eur spolu s úrokmi z omeškania: vo výške 9 % ročne zo sumy 8.897,- eur od 8.1.2011 do 4.7.2016, spolu 4.398,53 eur, vo výške 9 % ročne zo sumy 49.674,77 eur od 22.3.2011 do 4.7.2016, spolu 23.664,24 eur, vo výške 9 % ročne zo sumy 4.415,83 eur od 5.7.2016 do 26.5.2017, spolu 354,96 eur, vo výške 9 % ročne zo sumy 10.818,12 eur 24.3.20 do 26.5.2017, spolu 6.017,84 eur, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 880,10 eur od 28.10.2014 do 26.5.2017, spolu 114,70 eur, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.350,- eur od 3.12.2015 do 26.5.2017, spolu 101,05 eur, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 41.107,72 eur od 3.12.2015 do 26.5.2017, spolu 3.076,94 eur, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.789,99 eur od 27.5.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1.500,- eur od 1.7.2016 do zaplatenia. V tomto podaní uviedol, že uvedenú sumu s príslušenstvom si uplatňuje ako nároky z uhradeného poistného plnenia z garančného fondu zo dňa 22.5.2015 vo výške 3.559,87 eur /38.877,60 eur - 35.317,73 eur/, z uhradeného poistného plnenia z garančného fondu zo dňa 2.6.2015 vo výške 2.230,12 eur a z uhradeného poistného plnenia z garančného fondu zo dňa 28.4.2016 vo výške 1.500,- eur. Za konania mu uhradené sumy započítal takto: sumu zo dňa 4.7.2016 vo výške 58.571,77 eur na: celé poistné plnenie vo výške 8.897,- eur /bolestné/, celé poistné plnenie 50,- eur /poplatok za vyhotovenie posudku o bolestnom/, čiastočne zvyšnou sumou 49.674,77 eur /za sťaženie spoločenského uplatnenia/; sumu zo dňa 26.5.2017 vo výške 52.781,78 eur na: zvyšnú časť poistného plnenia vo výške 4.415,83 eur /za sťaženie spoločenského uplatnenia/, celé poistné plnenie vo výške 10.818,12 eur /za navýšenie náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia o 20 %/, celé poistné plnenie vo výške 1.350,- eur, /za preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo veci, vedenej na Okresnom súde Bratislava II, sp. zn. 52C/135/2010/, celé poistné plnenie vo výške 880,10 eur / regres zdravotnej poisťovne/, čiastočne zvyšnou sumou 35.317,73 eur na poistné plnenie 38.877,60 eur, vyplatené poškodenému v zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 52C/135/2010-205 /bolestné vo výške 2.825,01 eur, sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 27.324,23 eur /istina + zvýšenie náhrady/, úroky z omeškania vo výške 8.728,36 eur /za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia/.

18. V súlade s pokynom odvolacieho súdu, podanie žalobcu s čiastočným späťvzatím žaloby, ako aj ostatné podanie žalobcu a výzvu na vyjadrenie súd doručil žalovaným v 1. a 2. rade, spolu s výzvou na oznámenie, či s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasia a s poučením, ak do 5 dní súdu neoznámia prípadný vážny nesúhlas a nevyjadria sa, bude mať súd za to, že nemajú námietky a konanie v späťvzatej časti zastaví. Žalovaní v 1. a 2. rade na túto výzvu nijak nereagovali, k čiastočnému späťvzatiu žaloby a podaniam žalobcu vo veci samej sa nevyjadрили.

19. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

20. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatiu žaloby súd rozhodne v rozhodnutí o veci samej.

21. Podľa § 146 ods. 1 veta prvá C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

22. Súd v zmysle cit. ustanovení C.s.p. na základe dispozitívneho úkonu žalobcu, za situácie, že žalovaní nevzniesli vážne námietky, konanie v späťvzatej časti zastavil.

23. Z listinných dôkazov žalobcu, na ktoré sa v podaní zo dňa 24.9.2018 odvolával vychodí, že sa žalobca po ďalšom čiastočnom späťvzatiu žaloby domáha náhrady poistného plnenia v sume 3 559,87 eur istiny, ako rozdielu medzi sumou 38.877,60 eur, ktorú vyplatil poškodenému podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava II. č. k. 52C/135/2010-205 zo dňa 21.12.2012 a čiastočne započítanou za konania realizovanou úhradou zo strany žalovaného v 1. rade vo výške 35.317,73 eur, ďalej náhrady poistného plnenia v sume 2 230,12 eur istiny, ktorú podľa listinného dôkazu /č.l. 139 spisu/ má tvoriť suma „nákladov na vedenie súdneho sporu - súdne poplatky vo výške 2 049,83 eur a 180,29 eur“ a náhrady poistného plnenia v sume 1 500,- eur istiny, ktorú podľa listinných dôkazov /č.l. 493 spisu/ má tvoriť suma „nákladov na vonkajšie služby - externé náklady - súdny poplatok za znalca/; /čl.495 - uznesenie Okresného súdu Bratislava II. č. k. 52C/135/2010-308 zo dňa 19.1.2016, ktorým sa ukladá preddavková povinnosť žalobcovi tam v procesnom postavení „odporcu“/.

24. Na pojednávaní dňa 13.11.2018, v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného v 2. rade podľa § 180 C.s.p., súd vec opätovne prejednal. Žalobca zotrval na svojich písomných stanoviskách. Žalobca

ani žalovaný v 1. rade neuviedli žiadne ďalšie skutkové tvrdenia a nepredložili žiadne ďalšie prostriedky procesného útoku/procesnej obrany.

25. Na základe vyššie uvedeného súd, pri absencii iného právneho názoru odvolacieho súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu jednotlivých nárokov žalobcu, ako aj samotného vyjadrenia žalovaného v odvolaní, kde nenamietal ustálenie súdom prvého stupňa miery spoluzodpovednosti poškodeného I. R. v miere 30% vo vzťahu k bolestnému a sťaženiu spoločenského uplatnenia a uznajúc odvoláciu argumentáciu žalobcu vo vzťahu k regresnej náhrade zdravotnej poisťovne, súd ustálil odôvodnené nároky žalobcu na náhradu poistného plnenia a to: 70% bolestného, ktoré plnil dňa 29.9.2010 vo výške 8 847,- eur a dňa 22.5.2015 vo výške 2 825,01 eur; 70% sťaženia spoločenského uplatnenia a jeho mimoriadneho zvýšenia, ktoré plnil dňa 10.2.2011 vo výške 54 090,60 eur, dňa 21.2.2011 vo výške 10 818,12 eur a dňa 22.5.2015 vo výške 27 324,23 eur a 100% náhrady nákladov liečenia /náklady zdravotnej starostlivosti/, ktoré plnil dňa 15.10.2013 vo výške 880,10 eur /zohľadniac skutočnosť, že žalobcom pred výplatom tejto náhrady už bolo vykonané krátenie pôvodne uplatňovanej náhrady o 40%/. Celková suma náhradného poistného, vyplatená žalobcom z poistného garančného fondu v rozsahu nárokov, taxatívne vymedzených v ust. § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona NR SR č. 381/2001 Z.z., v súvislosti s ktorými by prichádzal do úvahy nárok žalobcu na ich náhradu voči žalovaným v tomto konaní, bola tak suma 73 613,58 eur /8 170,41 eur krátené bolestné + 64 563,07 krátené sťaženie spoločenského uplatnenia a jeho mimoriadneho zvýšenia + 880,10 eur/. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovi bola ku dňu tohto rozhodnutia už uhradená /žalovaným v 1. rade/ suma 58 571,77 eur a suma 52 781,78 eur, spolu 111 353,55 eur, čo je suma zďaleka prevyšujúca výšku dôvodného nároku žalobcu /suma 73 613,58 eur a uplatňované príslušenstvo/, súd vo veci samej rozhodol tak, že žalobu zamietol.

26. O nároku na náhradu trov konania súd opätovne rozhodol v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, podľa § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane, keďže v tomto prípade procesne zavinili zastavenie konania žalovaní svojím správaním sa po podaní žaloby /čiastočné splnenie dlhu/, následkom čoho žalobca vzal žalobu v zaplatenej časti späť. V časti konania o veci samej súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci tak, že žalovaným v 1. a 2. rade, v konaní o veci samej plne úspešných, priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

27. O výške nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej /§ 262 ods. 2 C.s.p./. Pri rozhodovaní o výške trov konania žalobcu vezme na zreteľ skutočnosť, že žaloba bola vzatá späť celkovo vo výške 111 353,55 eur istiny. Nevyčíslené príslušenstvo nemá vplyv na výšku nároku /uznesenie NS SR sp. zn. 6Ob0 243/2007 zo dňa 27.11.2008/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Pezinok.

Podľa § 127 C.s.p., ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p., v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak /§ 232 ods. 2 C.s.p./.